

mod sikkerhedsstillelse i form af ejerpantebreve og skadesløsbreve. Realkreditlån, der ydes mod sikkerhed i form af ejerpant, kan ikke accepteres, idet sikkerhedsstillelsen her sker ved håndpant sætning af ejerpantebrevet, som ikke viser det bagved liggende retsforhold. Skadesløsbreve indeholder som ejerpantebreve ikke oplysninger om den underliggende fordring.

Det er tillagt vægt, at der ved brug af ejerpantebreve er risiko for kollisionsproblemer ved stiftelse af sekundære panterettigheder. Forbudet mod ejerpantebreve modvirker også, at tingbøgernes oplysningsværdi reduceres. Det er i øvrigt tidligere fremgået af bemærkningerne til loven, at realkreditlån ikke kunne ydes mod sikkerhed i ejerpantebreve, jf. bemærkningerne til lov nr. 378 af 20. maj 1992.

I de tilfælde, hvor realkreditlån efter loven kan ydes mod pant i løsøre, jf. bemærkningerne til nr. 12, kan skadesløsbreve dog anvendes. Dette er en kodificering af gældende ret, idet denne fremgangsmåde i dag anvendes af institutterne i forbindelse med løsørebelåning. Ved belåning af det til en ejendom hørende løsøre kan der imidlertid ikke ske sikkerhedsstillelse i form af løsørejerpantebreve, jf. ovenfor.

Til nr. 2

Konsekvensrettelse som følge af nr. 1.

Til nr. 3

Forslaget har til formål at give realkreditinstitutterne mulighed for i datterselskabsform at drive bank- og forsikringsvirksomhed, således at der i den finansielle sektor opnås konkurrencemæssig ligestilling med hensyn til at drive finansiell virksomhed, jf. i øvrigt de almindelige bemærkninger. Lov om banker og sparekasser m.v. samt lov om forsikringsvirksomhed indeholder en tilsvarende bestemmelse.

Adgangen til at drive et pengeinstitut eller et forsikringselskab i datterselskabsform ændrer ikke på realkreditinstitutternes virksomhedsområde. Således er det fortsat ikke muligt for realkreditinstitutterne at yde lån, som ikke er realkreditlån, og dette forbud omfatter også lån til datterselskaber. Denne retstilstand er i overensstemmelse med den praksis, som Finanstilsynet hidtil har fulgt. Forbuddet gælder dog ikke placering af overskydende midler, hvor disse midler er direkte afledt af realkreditinstituttets udlånsvirksomhed eksempelvis i form af terminsindbetalinger, der erlægges før udbetaling til obligations-ejerne, ekstraordinære indfrielse eller midler fremkommet ved forhåndsemissioner til afdækning af fastkursaftaler.

Til nr. 4

Forslaget er fremsat for at hindre, at realkreditinstitutterne benytter de lidt mere lempelige regler, som gælder for udenlandske kreditinstitutter, der ønsker at drive realkreditvirksomhed her i landet. En situation, hvor der oprettes et søsterselskab i udlandet, ville i modsat fald kunne medføre, at der kunne drives realkreditvirksomhed her i landet på basis af et mere lempeligt regelsæt end det, der gælder for realkreditinstitutter oprettet her i landet, idet udenlandske selskaber kan nøjes med at opfylde betingelserne i lovens § 3.

Det eksisterende regelsæt gør det muligt for udenlandske kreditinstitutter at drive realkreditvirksomhed her i landet når:

- den største del af kreditinstituttets aktivitet består i at udstede obligationer eller andre værdipapirer, som modsvares af udlån mod pant i fast ejendom, (kravet om specialisering er således ikke så stærkt som for danske institutter),
- långivningen og obligationsudstedelsen er reguleret af et balanceprincip, (som ikke behøver at være helt identisk med balanceprincippet i realkreditlovens § 49),
- realkreditobligationer, som kreditinstituttet udsteder her i landet, har en separatiststilling og en privilegeret stilling i konkursordenen efter *hjemlandets* lovgivning, (ikke nødvendigvis efter dansk konkurslovgivning).

Baggrunden for, at regelsættet for udenlandske kreditinstitutter er mere lempeligt end det, der gælder for danske realkreditinstitutter, er, at EF's direktiver på det finansielle område fordrer fri bevægelighed for tjenesteydelser. Imidlertid er det i præambelen (11. betragtning) til 2. banksamordningsdirektiv (89/646/EØF) forudsat, at finansieringsteknikker på realkreditområdet indtager en særstilling på grund af de særlige hensyn, der er at tage til forbrugere og investorer på dette område. Danmark har således mulighed for stadig at fastsætte særlige vilkår for udstedelse af realkreditobligationer her i landet, også når dette sker som grænseoverskridende virksomhed. For reelt at tillade grænseoverskridende virksomhed fra udenlandske selskaber var det imidlertid nødvendigt, at disse ikke skulle leve op til alle realkreditlovens krav.

Med ændringsforslaget sikres, at med danske realkreditinstitutter koncernforbundne søsterselskaber, der etableres i udlandet, og som ønsker at drive realkreditvirksomhed her i landet, skal opfylde en væsentlig del af bestemmelserne i realkreditloven på linie med danske realkreditinstitutter. Et datterselskab af et holdingselskab, som besidder alle eller